

Gudstjeneste Skævinge & Lille Lyngby Kirker

den 6. december 2020

Kirkedag: 2.s.i advent/A

Tekst: Es 11,1-10; Rom 15,4-7; Luk 21,25-36

Salmer:

SK: 87 * 274 * 273 * 279

LL: 87 * 274 * 270 * 273 * 277,8 * 279

Preppere. De har i mange år været til almindelig morskab for andre. Preppere er mennesker, der på forskellig vis hele tiden er sig bevidst og har planer og lagre af mad m.m., således at de til enhver tid kan klare den helt store katastrofe. Den helt store krig, den helt store pandemi, den helt store naturkatastrofe. Mange af dem har planer for flugt og for overlevelse. Mange af dem har helt bevidst købt ind af særlige madvarer og tøj, telte, værktøj og andet, således at skulle det store ragnarok bryde løs, så vil de kunne komme væk og klare sig gennem længere tid. De tilegner sig ofte færdigheder som at lave mad og have hygiejne på primitive måder, lige som før mobiltelefonens tid. De behøver ikke hamstre, blot fordi der pludselig lukkes for vores muligheder for at købe ind. De har på lager. Og de er ofte også overbeviste om, at den dag, hvor de får brug for deres planer og kunnen, ja, den kommer, den dag. Det er ikke et spørgsmål *om*, men om *hvornår*.

Som nævnt, så har de været til morskab for omverdenen. Mennesker har grint lidt af, at en prepper f.eks. har gravet ud under sit hus og lavet et beskyttelsesrum og fyldt det op til overlevelse i en verden, der ovenover jorden er ved at gå under. Men sådan er det ikke mere. De er ikke helt til så meget morskab mere. Faktisk kan mange af dem fortælle, at de på det nærmeste er blevet en slags konsulenter, og de bliver spurgt til råds af mange mennesker. Coronapandemien og nedlukningen

og smitterisikoen har fået mange andre mennesker til at tænke over, hvad de skal gøre for at overleve, når nu den kendte verden går under, eller i hvert tilfælde velfærdsverdenen må bukke under for vira.

En ting skurer i mit øre, og i mit hjerte, over prepperfænomenet. Den er enormt egoistisk. Det handler om egen overlevelse. En prepper blev i TV spurgt om, hvilke planer han havde. Det ville han ikke fortælle, for så kendte andre jo også til det, og var der mange, der forsøgte samme sikre flugtvej, så ville den jo ikke længere være sikker for ham. Preppere forhindrer selvfølgelig ikke andre i også at tage deres forholdsregler; men deres egne planer handler om egen sikkerhed og overlevelse. Der er ingen planer for vor bys overlevelse. Der er ingen planer for menneskehedens overlevelse. Tværtimod har man stor mistillid til, at den store masse, samfundet, kan reddes eller klare situationen, og derfor tager man sagen i egen hånd og bliver prepper.

Jeg er dog enig med prepperne i én ting, nemlig det, at en dag har jorden nået sin udløbsdato. En dag forandres alting. En dag skal hele verdensordenen, som vi kender den, rystes i sine grundvolde. Og det vil blive på en måde, som aldrig nogensinde er set før, og heller ikke vil blive det siden. Og det kan hverken grønne biler eller kødløse dage ændre på, endsige udskyde. Men det kan måske være med til at sørge for, at jorden og vi har det bedre indtil den dag kommer.

Kirkehistorisk set, har der altid været tale om denne dag, Herrens dag, Jesu genkomst. Fordi der er fortalt om den i Bibelen. Jesus taler om den. Og fra tid til anden har der været mere fokus på dette end på andre tidspunkter. Der har været dommedagsprofeter, enkeltpersoner eller bevægelser, der har forkyndt, at nu er Herrens dag nær forestående. Og

udgangspunktet har næsten altid været, at nu er verden da helt af lave. Nu er alting, menneskers vantro og umoral så omfattende, så nu må Gud gøre op med det. Verden er blevet sammenlignet med Det gamle Testaments Sodoma og Gomorra. Så bered Jer. Dagen er nær! har det fra tid til anden lydt. Nogle gange også foranlediget eller hængt op på spektakulære bevægelser blandt himmelfænomener. Og det er sjældent, at det er blevet taget særligt alvorligt. Som regel trækkes der lidt på skulderen af en sådan forkyndelse, lige som der er blevet trukket lidt på skulderen af preppere.

Jeg tror, at der er to ting, vi mennesker går fejl af i dette. Det ene er, at vi tror, at vi kan udskyde den dag, ja endda helt undgå den. For langt de fleste mennesker i dag handler det om, at alting er en biologisk proces, og dennes proces' kolaps kan der rettes op på, hvis vi blot hurtigt nok omstiller os og lever miljørigtigt. En anden ting, jeg tror er forkert, er, at vi tror, at dagen er afhængig af os. Jeg tror således, at vi mennesker kan hverken udskyde den eller fremskynde den. Jeg må også indrømme, at i dette er jeg ude på gyngende grund, for vi har ikke meget i Bibelen at holde os til angående dette. Men jeg tror, at Jesus kommer igen. Jeg tror, at det sker, når Guddomsherligheden i hele sin hellige treenighed vil det. Men om anledningen eller tidens fylde dertil er den totale kolaps af anstændighed og moral, om det er en total gennemsyrende egoisme og begær, om det er vantro eller direkte forbud mod og dermed også verdensomspændende forfølgelse af kristne, om det er, når verden som helhed har bygget sig et nyt babelstårn i troen på, at menneskeheden er sin egen guddom eller i tilbedelse af en verdenshersker, eller om det er, når alle har haft en chance og har hørt evangeliet om Jesus – whatever, jeg har ikke noget seriøst bud på det.

Men jeg ved, at Jesus kommer igen, for det siger han til os. Menneskesønnen skal komme i en sky med magt og megen herlighed.

Heri er der en kæmpe forskel på Bibelens perspektiv for Herrens dag og så alle andre bevægelers eller enkeltmenneskers syn på verdens undergang. Der er herligheden til forskel. Verdens undergang fører til kaos og rædsel og destruktion og den enkeltes egen overlevelsesmulighed. (Hvordan man så overlever i en verden, der går under, forstår jeg ikke.) Jesu komme er herligheden. Udfrielsen til herlighed. Det er Gudsrigets totale udfoldelse. Det er forløsningen.

Jesus antyder, at der forud for dette skal ske forfærdelige ting. Men vi kan ikke sige, hvad det er for ting, der skal ske. Derfor er Jesu opfordring heller ikke specifikt hængt op på eet; men en generel opfordring til at våge og bede, så vi kan få styrke til at undslippe og til at stå foran menneskesønnen. Verdens Herre og dommer.

På en måde kan man godt sige, at Jesus opfordrer os til at være prepper. Men på det åndelige plan. Våg og bed! Tag Jer i agt, så I ikke sløves af svir og drukkenskab og dagliglivets bekymringer, så I ikke overraskes af dagens komme. Vi skal være preppere på det plan, at vi gør os klart, at det handler ikke om, *om* dagen kommer, men *hvornår* den kommer! Og vi advares om, at vi kan godt frygte optakten; men dagens komme er ikke at frygte, men at forvente.

Jesus giver os grund til forventningsglæde. Forventningsglæde over han, som kommer – det er faktisk advent.

På den dag, siger profeten i GT-læsningen, skal Isajs rodskud stå som et banner for folkeslagene...og hans bolig skal være herlighed. Ulv og lam, panter og kid, kalv og ungløve, ko og bjørn skal leve sammen, og spædbarnet leger ved slangens hule. ”Ingen volder ondt eller ødelæggelse....for landet er fyldt med kundskab om Herren” er profetien.

Jeg kan ikke forestille mig, hvordan det er. Jeg kan ikke forestille mig, at ingen volder ondt, når jeg tænker på, hvor snublende nær den onde tanke nogle gange er. Heldigvis bliver alle onde tanker ikke også til handlinger hos os alle sammen, men alligevel. Men det vil ikke være der.

Jeg har svært ved at forestille mig det fuldkomne herlighedsrige, og så med os mennesker i det. Men jeg tror, at det vil ikke bare være, at nogle få og særligt fromme vil kunne være i det. Jeg tror, at lige så meget som, at den kendte verden vil rystes i sin grundvold, og herlighedsriget vil være noget helt nyt og andet, således vil vi også blive rystet i vores grundvold, når Gud i sin herlighed fylder os helt og aldeles med sin hellige ånde.

Jeg medgiver, at der er mennesker, der vil mene, at vi med denne søndags bibeltekster, da er vi i kirken fuldstændig outdated. Helt ude af trit med nyere tids erkendelse. Det er kristendom som museumsgenstand, for sådan tænkte og troede man engang, før oplysningen, for udviklingen, dengang elitens og magtens enevældige åg lå på almenheden.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi til stadighed har også denne søndags bibeltekster og salmetekster, fordi det er med til at løfte vort blik fra den forblindelse, at menneskeheden er sin egen herre og gud. Det er også med til at løfte blikket for virkeligheden, at denne verden har en udløbsdato, hvilket ikke

behøver betyde den totale fortabelse og intethed. Det er med til at løfte vort blik for, at uanset hvad og hvordan vi tackler denne verden, så vil det altid være en verden, som er lider under og på en måde er prisgivet menneskers og elementers rasen og hærgen og ondskab. Prisgivet, hvis ikke det er fordi, der er en, der vil os noget andet og mere: Isajs rodkud, han, hvis ord aldrig skal forgå. Med troen og tilliden til de ord er Herrens dag forløsningens dag og forventningens opfyldelse.

Er vi preppere i Jesu navn, da vil det være mennesker til gavn, at folkeslag kan søge til ham.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.